

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

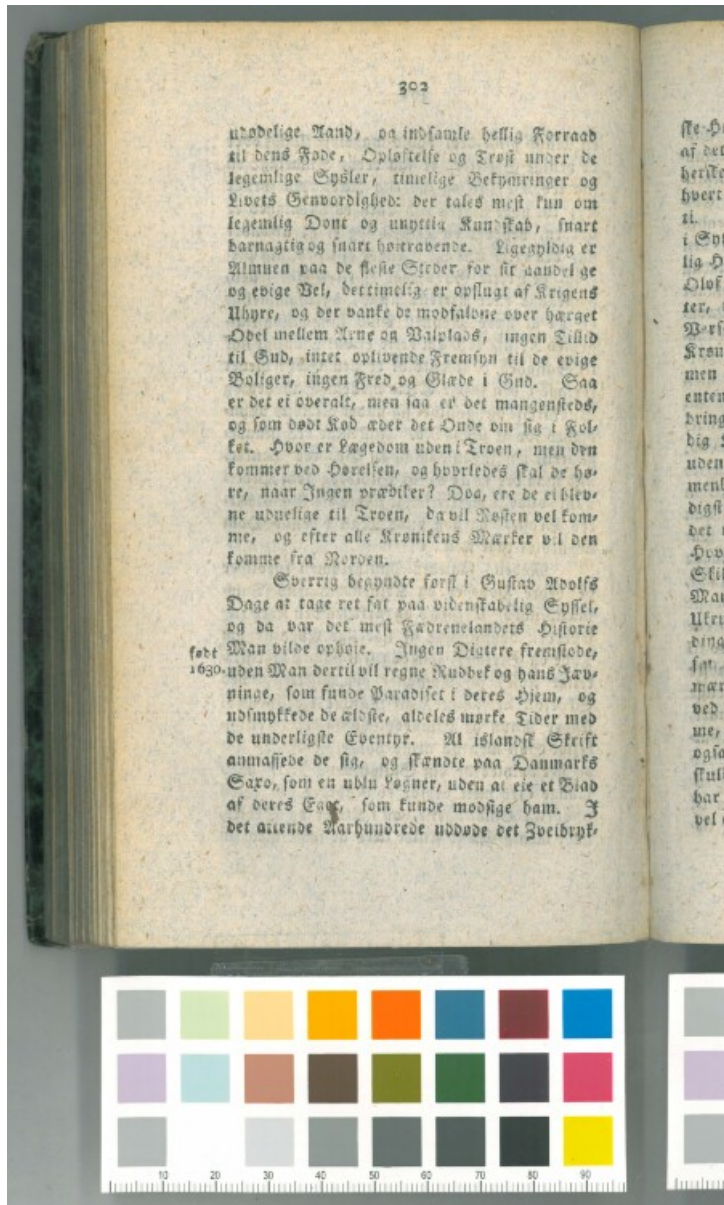
Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

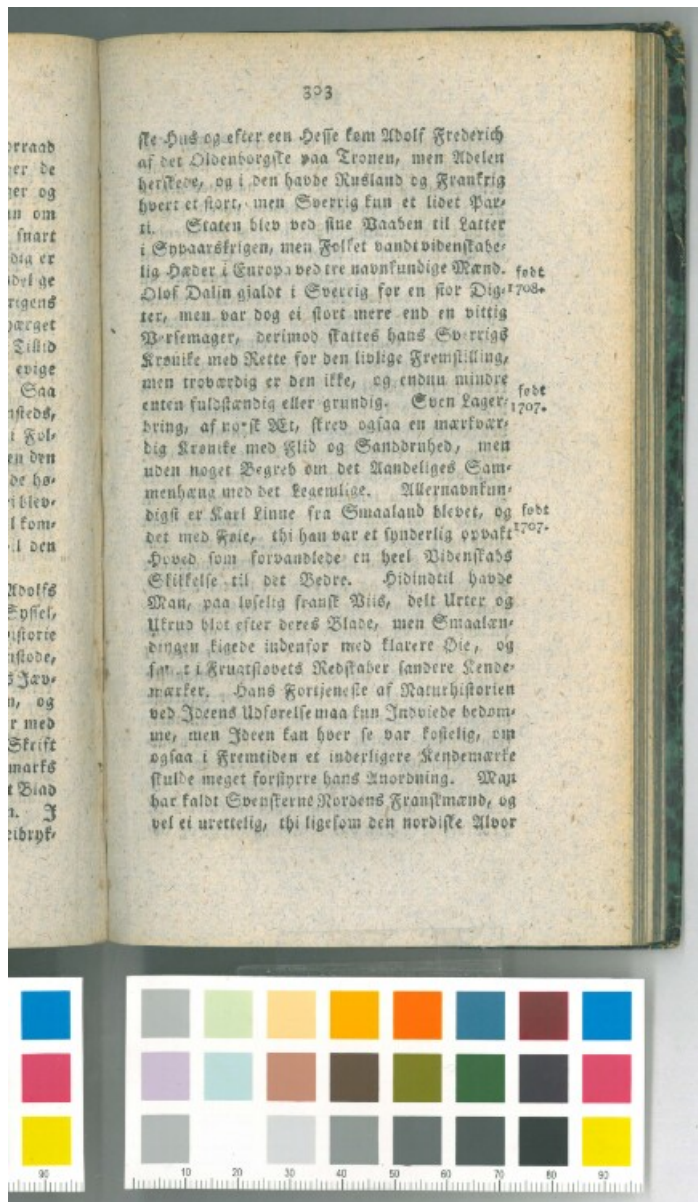
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 302. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1812_189-txt-shoot-idm8321/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

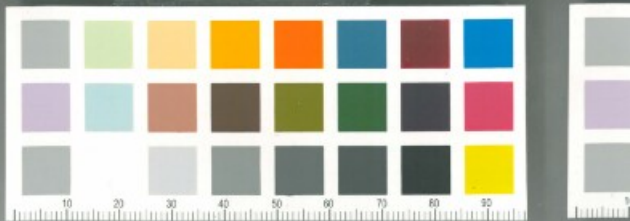
[Læs CC0-erklæringen](#)

vinder igennem deres aandelige Syffel, saaledes kundgør den franske Jordisthed sig i Mandens Retning paa det i Hverdagslivet Rytige, i Mangel paa dyb Tankning over det Esiige og i Betragtning af Poetien som Betsalenhed og Wortfalsleg. Adolfs Søn Gustav den Tredie øvede selv Digtekunsten paa saadan Maade og havde adskillige Medbejlere, blandt hvilke Leopold og Kellgren have faaet Navnkundighed. Gustav var herkeskøn og Magten fra Adelen og vilde i Forening med Tørkerne standse Ruslands Kavrine i sit Løb, men hindredes ved Adelsens Opsand, siden vilde han ved Revolutionen vendt sine Vaaben mod Frankrig, men myrdedes af sammensvorne Adelsmand. Han var en Søster søn af Preussens Frederich og signede ham i mange Dele. Hans Søn Gustav Adolf var et spæderligt Bæst, han vilde være Helt uden Mod og Kraft og som det synes, Kristen uden Tro. Han modsaade Frankrig, men da Freden var sluttet i Tilsigt, paatog Ruslands Alexander sig, at bringe denne sin Svoger og Fjendsforvandre til at forene sig med Frankrig mod England. Det blev til Krig, og da den var uventet, den finlandske Adels troloos, Kongens Planer daarsige og der desuden maatte strides med Danmark, kom Søerig haardt i Klemme. Adelen affattede da Gustav, Alexander lod sig forlige imod at beholde Finland, og den tappre danske Hædning, Kristian af Augustenborg indfaldtes til Tronfølger. Han var ei Adelen tilpas og da

de bel
 Navn
 Kelig,
 Kirkef
 delige
 at gen
 ti f k
 perne
 den u
 Søerig
 levend
 derud
 smelte
 Søerig
 nem si
 søerig
 den,
 Under
 og M
 som H
 sluffed
 det de
 Koffer
 Troen
 delige
 uden
 Skrif
 stikken
 domu
 ter all

de, saa
i Aan-
Myt-
et Evi-
alenhed
ab den
saadan
blandt
Ravn-
Mag-
ed Tyr-
b, men
de han
Frank-
smænd.
ederich
Søn-
n, han
y, som
ofsaade
i Tilsti-
de denne
forene
blev til
landste
aarlige
mmark,
n affad-
e imod
te Hav-
des til
og ds

de bekligt, hvorpaa en fransk Hærfører under
Ravner Johan kænedes til Kronprinds.

Kristendommens Tilstand kan ei være en-
kelig, derom vidner det som meldt er: de rias
Kirkeherrer lade Menighederne røgte ved maa-
delige Svende, og Svendeborg, som talte om
at gensøbe Kristendommen, var en nage ma-
te i sk Søarmen. Ligesom i England ere Dis-
perne Stormænd, og der holdes strengt over
den udvortes Tugt. Sære Ting maatte ske i
Sverrig, om Kristendommen der skulde blive
levende, end lige, udgaae derfra, som Sve-
dendborg drømte.

Naar et Folk begriber i sig flere sammens-
smeltede Stammer, da kan det forene flere
Soner i sig end ellers, og, hvad vel er det Koro-
nemste, da de adskillige Stammer have deres
særegne Gang, kan de meget vel opløse hinan-
den, hvorved den almindelige Forbavelse og
Udengang forhales. Saa var det ei i Asien
og Afrika, hvor Stammerne ei smeltedes uden
som Herre og Træl, opløste ei hinanden, men
skiftede i det Høieste Plads. I Europa var
det derimod altid saa, og det er Vilkaaret for
Køllernes længere Kraftlø og Hensvælsse. Et
Troen Kollenes Hvidrod, da er dens Genfø-
delse Beringselsen for deres, men ingen Tro,
uden den som er arindføjet paa vore hellige
Skrifter, har kunnet gjenfades, fordi det uden
fulkende er Sandhedens Egenkab. Kristen-
dommen er det ogsaa allene, som samr ensmel-
ter alle de Stammer, der komme til at bo tilho-

